

Oude rot in het vak

Tekst: Mischa Peters

'De buy-en-hold-strategie is een dekmantel voor de incompetentie van financieel adviseurs, adviserende commissionairs, fondsbeheerders en alle andere partijen', aldus Al Thomas, auteur van het boek 'If It Doesn't Go Up, Don't Buy It!', waarvan recentelijk de derde editie verscheen. Al Thomas is een oude rot in het vak met een jarenlange ervaring in het beleggen. Begin december had ik een gesprek met hem.

Kunt u onze lezers uitleggen wie Al Thomas is?

Ik ben mijn hele werkzame leven in de financiële sector actief geweest. In 1965 richtte ik mijn eerste verzekeringsmaatschappij op. In 1970 was ik medeoprichter van Real Life Estate Inc. Vanaf die tijd raakte ik ook geïnteresseerd in het handelen in commodities en kocht ik een eigen 'stoel' op de Chicago Open Board of Trade (CBOT Exchange). Deze stoel heb ik in 1981 weer verkocht. In 1984 richtte ik mijn eigen commissionairsbedrijf op, dat uitgroeide naar het op zeven na grootste commissionairshuis in commodities ter wereld met 35 kantoren in de VS. Dit verkocht ik in 1992. In 1999 schreef ik de eerste editie van mijn boek 'If It Doesn't Go Up, Don't Buy It!', die in meer dan 25 landen wordt verkocht. Verder heb ik een eigen website, mutualfundmagic.com, en schrijf ik een tweetal nieuwsbrieven, 'The Alchemist' dat wekelijks verschijnt en 'Over my Shoulder' waarin ik onder andere mijn 'two for the money'-strategie naar mijn abonneehouders toepas.

Wat mij na het lezen van uw boek opvalt, is dat u de brokers, financieel adviseurs, vermogensbeheerders en financieel planners er flink van langs geeft. Sterker nog, u schrijft dat slechts 1% van hen weet hoe ze winstgevend moeten beleggen en/of het vermogen moeten beschermen tijdens een bearmarkt.

Deze mening wordt me ook niet in dank afgenomen en is ook de reden waarom ik niet op CNBC wordt uitgenodigd. Het zou ze nogal wat reclame-inkomsten kosten als ik hun grote sponsors rechtstreeks op tv zou aanpakken. Desalniettemin blijf ik achter mijn mening staan. De brokers en financiële adviseurs weten gewoonweg niet hoe ze moeten verkopen. De beste manier om ze te beoordelen is door naar hun verkoopstrategie te vragen. Is deze niet voorhanden, of weet men niet uit leggen hoe deze werkt, dan zou ik mijn geld er niet naartoe durven te brengen.

Hebben ze daadwerkelijk geen verkoopstrategie voorhanden, of hebben ze liever niet dat de beleggingen worden omgezet naar liquide middelen?

Ik denk beide. In het laatste geval kan het geld eenvoudig worden weggeboekt naar een andere financiële instelling. Dat wil men natuurlijk voorkomen. Ech-

Al Thomas

ter, ik ben ook van mening dat de meeste financiële instellingen en beleggingsfondsen nog steeds van een buy-and-hold-strategie uitgaan. Deze strategie heeft de laatste tien jaar desastreus uitgepakt voor de meeste beleggers. Daarbij komt ook nog dat 97% van de fondsen het slechter doet dan de S&P500-index. Regelmatig ontvang ik mail waarin mij naar mijn mening over de samenstelling van een portefeuille wordt gevraagd. Meestal schrik ik over de lage rendementen en het hoge risico in deze portefeuillesamenstellingen.

Aan de andere kant ligt er natuurlijk ook een verantwoordelijkheid bij de beleggers zelf, of bent u een andere mening toegedaan?

Dat klopt, maar meestal gebeurt de aankoop op advies van een 'expert', die vervolgens geen contact meer opneemt op het moment dat de financiële markten door hun hoeven zakken. In mijn ogen moet men op geen enkele wijze loyaliteit hebben jegens een broker, fonds- of vermogensbeheerder. Loyaal zijn naar je eigen vermogen, dat is het enige wat telt. Elke fondsbeheerder die niet in de buurt blijft of het niet beter doet dan zijn benchmark, zou naar mijn mening direct ontslagen moeten worden.

De reden waarom fondsmanagers bij tijd en wijlen spectaculaire rendementen kunnen maken, maar vervolgens ook zo maar 50% of nog veel meer verliezen, ligt toch ook in het feit dat er in de statuten van het fonds is opgenomen dat men slechts 5% tot misschien 10% in liquiditeiten kan aanhouden en voor het resterende deel altijd vol belegd moet zijn?

Dat klopt. Daarom ben ik ook van mening dat op enig gegeven dag circa 90% van de fondsen niet het kopen waard is. Het betekent echter ook dat mensen zelf een exitstrategie moeten ontwikkelen. De zogenaamde 'experts' hebben deze niet, of willen het niet doen om eerder genoemde redenen.

In uw boek beschrijft u een tweetal strategieën voor het selecteren van fondsen. Het basisconcept binnen deze strategie is dat u kijkt naar de performance van

de fondsen. U koopt alleen de best presterende fondsen. Hoe gaat u hierin te werk?

Hoewel de strategie ook op aandelen toepasbaar is, koop ik alleen beleggingsfondsen. En in dat laatste geval wil ik alleen de beste fondsbeheerders inhuren. De manier om de beheerders te beoordelen is dan door naar hun performance te kijken. Niet meer en niet minder. Hierbij hanteer ik de stelregel dat ik alleen in de beste 1% van fondsen wil beleggen. Zodra de performance achterblijft, verkoop ik het fonds weer ten gunste van een fonds dat wel bij de 1% beste presteerders hoort. Dus zowel voor de aankoop als voor de verkoopbeslissing gebruik ik slechts één criterium. Deze strategie levert mij sinds 1998 een rendement op van 1% tot 5% per maand en ik heb nog nooit een desastreus verlies hoeven incasseren. Het is een simpele strategie, die ik eenmaal per maand evalueer en waar ik een uur werk voor uittrek. Men moet niettemin uiterst gedisciplineerd blijven en geduld hebben in de uitvoering van de strategie, anders werkt het niet.

Loyaal zijn naar je eigen vermogen, dat is het enige wat telt.

Deze strategie werkt goed op het moment dat de beurzen in een bullfase zitten, maar hoe gaat de strategie om met een bearmarkt?

Voordat ik de strategie ten uitvoering breng, bepaal ik eerst of er sprake is van een bull- of een bearmarkt. Dit doe ik aan de hand van de 'Investors Business Daily Mutual Fund Index', een mandje met beleggingsfondsen. De richting van het 40-weeks Simpel Voortschrijdend Gemiddelde, dus niet het slot onder of boven deze indicator, bepaalt welk type markt het is. Ik heb ook met een 200-daags Voortschrijdend Gemiddelde gewerkt voor deze trendbepaling, maar heb gemerkt dat het 40-weeks Voortschrijdend Gemiddelde betere signalen afgeeft, waardoor het verschil in samengesteld rendement kan oplopen naar 4% in zijn voordeel. Zolang het gemiddelde stijgt is er sprake van een bullmarkt en pas ik de strategie van het kopen van de sterkste fondsen toe.

Hoe gaat deze strategie met een bearmarkt om?

Het voordeel van het hebben van een exitstrategie is dat ik niet altijd in de markt hoeft te zitten. Veelal verkoop ik in eerste instantie mijn beleggingsfondsen en zet ik mijn geld op een spaarrekening. Nogmaals, het voor langere tijd aanhouden van kasgeld is in mijn ogen ook een positie. Het kan echter gebeuren dat er beleggingsfondsen zijn die toch een positief rendement weten te maken. Veelal zijn dit dan obligatiefondsen die voor 100% in staatsobligaties zijn belegd en die door de vlucht naar veiligheid in waarde stijgen. Naast de hiervoor beschreven strategie pas ik ook een strategie 'two for the money' toe, waarbij ik slechts in twee fondsen beleg. Dit zijn het Rydex Ursa Fund (RYURX) en het FUNDX. Deze fondsen zijn een kopie van de S&P500-index, alleen bij RYURX is er sprake van een volledige baisse-samenstelling. Met andere woorden, zodra de S&P500-index daalt, stijgt het fonds in waarde. Dit kan een 100%-baisse-samenstelling zijn, maar ook met een hefboom van 150%, 200% of zelfs 300%. Deze laatste zijn dan voor de agressieve beleggers.

Wanneer koopt u welk fonds?

Dit is de richting van het 40-weeks Voortschrijdend Gemiddelde van de Business Daily Mutual Fund Index, maar wat mij betreft voldoet iedere breed samengestelde index aan deze voorwaarde, zoals de S&P500 zelf, of een combinatie van de Dow Jones Industrials, Transportation en Utilities Indices.

U geeft in uw boek aan dat u beide strategieën alleen uitvoert met het kopen van beleggingsfondsen of ETF's, en dat u niet in aandelen belegt, terwijl dit naar mijn mening eveneens uitstekende strategieën zijn om ook in aandelen te beleggen. Wat is de reden voor het niet kopen van aandelen?

Aandelen brengen in mijn ogen te veel volatiliteit met zich mee. Het kan voorkomen dat een aandeel gedurende de opening misschien wel 20%, of zelfs meer dan dat, daalt. Ik huiver al bij de gedachte dat

dit kan gebeuren. Dit zal men bij een beleggingsfonds nooit meemaken.

Dalingen van dergelijke aard komen weliswaar voor, maar wordt dit niet in ruime mate gecompenseerd door de hogere rendementen van aandelen? Met aandelen kunnen immers ook rendementen van 100% en veel meer worden behaald?

Dat gebeurt inderdaad. Ik leg misschien meer de nadruk op het risico van aandelen en minder op het rendement dat met aandelen kan worden behaald. De strategieën die ik toepas hebben mij sinds de introductie van mijn eerste boek in 1998 een samengesteld rendement van 16,2% gebracht, zonder grote verliezen te hoeven incasseren. Ik ben hier zeer content mee en waarom zou ik iets veranderen dat goed voor mij werkt? ✕

In de rubriek Interview een vraaggesprek met een bekende analist of trader.

MISCHA PETERS

is al sinds 1996 in de financiële sector werkzaam als onder andere vermogensbeheerder en beleggingsadviseur. Thans is hij zelfstandig handelaar in opties op de AEX-index. Hij is DSI Beleggingsadviseur en heeft de opleiding tot Chartered Market Technician (CMT) afgerond.